

En vognmand skif

Da Anders Fransgaard var på randen af konkurs, var coaching og personlig udvikling med til at hjælpe ham og firmaet igennem krisen. Nu har han solgt sin forretning for selv at coache andre

lastbil

Rasmus Haargaard

rasmus@lastbilmagasinet.dk

Da Anders Fransgaard i begyndelsen af 2013 tog ringbindene ned fra hylden og gjorde status over det forgangne års udvikling, viste tallene det, som vognman-

den i forvejen kun vidste alt for godt. Situationen var kritisk.

»Jeg kunne godt se, at hvis det fortsatte et år mere på den måde, så var jeg færdig.«

Bundlinjen havde samme farve som det blod, Anders Fransgaard kørte med, da han midt i 90'erne blev selvstændig vognmand. Siden blev den ene bil til flere, og forretningen var

ter spor

vokset støt og godt – lige indtil nu.

»2012 var et træls år. Vi udvidede forretningen og begyndte at køre nogle andre ting, og det gik ikke så godt, som vi havde håbet.«

Anders Fransgaard var på det tidspunkt også formand for arbejdsgiverorganisationen ATL. Men med den igangværende udvikling var der overhængende risiko for, at han selv ikke ville være arbejdsgiver ret meget længere. Derfor trak han sig i 2013 helt fra organisationsarbejdet, som ellers havde fyldt en del for ham igennem årene, især med bestyrelsesarbejde i DTL og ATL.

»Jeg måtte hjem og rydde op og koncentrere kræfterne om forretningen,« konstaterer han.

Operationen lykkedes. Be-

mandingen blev trimmet, og kørslen kom tilbage på sporet. Røde tal i 2012 blev til sorte i de følgende år. Men i dag er det slut med at lave regnskaber i vognmandsforretningen Anders Fransgaard. Firmaet er nemlig solgt fra, og den nu tidligere vognmand er klar til at lægge transportbranchen bag sig og starte en helt ny levevej.

»Det lykkedes at vende det store underskud, vi havde. Det giver på den ene side en fantastisk energi, når man kæmper for at komme væk fra afgrunden. Men det er også hårdt, og det satte nogle tanker i gang,« forklarer Anders Fransgaard.

»Når man driver forretning, vil man gerne vokse og udvide. Men det indebærer også en risiko, og det dårlige regnskabsår var en kold klud i ansigtet. Jeg

var ikke sikker på, at jeg ville tage risikoen igen – og hvis jeg ikke er klar til det, så tænkte jeg, at det måske ikke er det her, jeg skal lave mere.«

Personlig coach hjælp

Tankerne fik yderligere næring af nogle kurser i coaching, motivation og kommunikation, som vognmanden deltog i. Han havde også et forløb med en personlig coach.

»Der arbejder man også meget med sig selv. Det hjalp mig til at være mere fokuseret og motiveret i mit job med at drive virksomheden,« siger Anders Fransgaard.

Faktisk gav det ham så meget, at drømmen om at nå en helt ny karriere tog form.

»Men jeg var godt klar over, at hvis jeg skulle sælge mit

firma, skulle det ikke være med et stort underskud. 2013 var derfor ren overlevelse, og i 2014 skulle vi så bevise, at det holdt et år mere. 2015 endte også godt,« siger han.

I fjor bestod firmaet af 18 biler, og på »sit højeste» rummede vognparken ca. 25 biler nogle år tidligere. De seneste måneder er de dog solgt fra i forskellige bidder til lokale »konkolleger». Vognmand Rene Rafn i Viborg overtog nogle biler, Viborg Renovation købte nogle andre, mens Karsten V. Olesen i Skjern hentede de sidste i februar.

Tilbage for 48-årige Anders Fransgaard er nu blot at støvsuge kontoret og rydde skrivebordet på Ærøvej i Viborg, hvorfra han har dirigeret rundt med sin vognpark af kranbiler, ►

Anders Fransgaard ved en af de lastbiler, som han nu har sagt farvel til sammen med sin forretning.

trækkere, containerbiler og andet materiel.

»Det er ikke pga. økonomien, at jeg lukker ned. Jeg vil bare gerne prøve noget andet end at være vognmand. Jeg forfølger min drøm om at blive coach og konsulent,« forklarer Anders Fransgaard om salget.

Fra Mærsk til Viborg

Det er ikke første gang, hans liv og karriere tager en brat drejning. I 1995 boede Anders Fransgaard i Nordsjælland og arbejdede med Shipping i Mærsk, hvor han havde en mindre lederstilling. Men efter faderens pludselige død i en trafikulykke trak de midtjyske rødder ham og familien hjem til Viborg. Faderen var vognmand, og Anders Fransgaard satte sig i første omgang bag rattet i firmaets eneste lastbil, mens moderen drev firmaet videre. I 1996 overtog Anders Fransgaard forretningen.

»Vi havde én tankbil, som vi var to chauffører på. Den kørte 22 timer i døgnet. Det var en god start,« siger Anders Fransgaard, som trods faderens gesjæft ikke havde set en fremtid som vognmand ligge i kortene.

»Jeg havde stort kørekort, og som ung kørte jeg om natten for min far. Men det var ønsket om at blive selvstændig, mere end det var ønsket om at blive vognmand, som drev mig. Chancen for at bestemme og

træffe beslutninger selv. Det var den frihed, jeg ønskede,« siger han.

»Da jeg kom ind i branchen, så jeg mulighederne. Vi begyndte hurtigt at arbejde aktivt på at udvide forretningen. Det er en speciel branche med mange muligheder, og mange faldgruber.«

»Jeg har været en atypisk vognmand på den måde, at min stærke side aldrig har været at køre lastbil. Jeg kan ikke gå ned på værkstedet og smøre bremserne. Det er arbejdet på kontoret med administration og ledelse, som er min styrke,« forklarer Anders Fransgaard.

Fiktiv bestyrelse

Efter rædselsåret i 2012 var det også de analytiske evner og viljen til at tage imod input fra andre, som var med til at lede firmaet frelst igennem krisen. Vognmanden var selv igennem et forløb med en personlig coach, og for nogle år siden fik han tilknyttet et "advisory board" – altså en slags "rådgivende bestyrelse" bestående af tre personer, som ikke på papiret er med i virksomheden.

»Jeg ville ønske, der var flere, der ville få den oplevelse med at få input udefra på den måde. Bare det at skulle forklare og forsvare de planer og tanker, man har, tvinger én til at tænke det hele igennem på en helt anden måde,« siger Anders

Fransgaard.

»Man bliver bedre til at motivere, kommunikere og selv agere i sit firma. Og når jeg nu selv har prøvet det, kunne jeg godt tænke mig at give min erfaring og viden videre til mine eks-kolleger i branchen. Jeg har en drøm om at blive virksomhedskonsulent for små og mellemstore firmaer, der måske ikke har råd til at hyre et stort konsulentfirma. Men jeg kunne også godt forestille mig at være ansat et sted som afdelingsleder eller teamleder.«

Anders Fransgaard har taget en række kurser og er bl.a. certificeret coach. I sit kommende virke har han ikke kun transportbranchen, men det brede erhvervsliv som mål – ligesom sportsfolk på "seriøst motionsplan" også er i kikkerten. Både to årtier som vognmand og lang erfaring med organisationsarbejde i transportbranchen giver ham noget ekstra i bagagen.

»Jeg er stolt over, at jeg har skabt en virksomhed fra én til 20 biler. Jeg er også stolt af den turn-around, hvor vi vendte en udvikling fra katastrofal til igen at give overskud. Jeg har undervejs også prøvet at træffe nogle af de beslutninger, der ikke er så rare.«

»Jeg har lært meget om mennesker, og mit syn på ledelse har da ændret sig, fra jeg startede, til i dag. Det at få et hold

af mennesker til at yde deres bedste er vildt spændende,« siger han.

Stort potentiale

Anders Fransgaard er dog også bevidst om, at lige præcis vognmandsbranchen kan være en hård nød at knække, når det handler om at sælge noget så "langhåret" som coaching.

»Jeg anerkender, at det er svært at påvise, at man kan gøre en vognmandsaktivitet 5 % bedre på den her måde. Jeg kender godt den kritiske tilgang til det, og jeg forstår den godt. Jeg er bare overbevist om, at der er et stort potentiale i branchen, for jeg har selv prøvet det,« siger Anders Fransgaard.

Mens han går en af sine sidste ture på materielpladsen foran kontorbygningen, erkender han også, at selvom han er stoppet som vognmand, har han ikke nødvendigvis siddet i et førerhus for sidste gang.

»I den her periode, hvor jeg prøver at løbe min nye karriere i gang, er jeg også indstillet på at tage noget andet arbejde for at supplere indtægten. Jeg er ikke pylret, hvad det angår, heller ikke hvis det betyder, at jeg skal ud og køre noget lastbil igen. Det er jo lidt at starte forfra, og det har jeg ikke noget imod. For mig er det også en del af udfordringen.«